λὸν, ἂν ἄρχοντα, ἂν ἰδιώτην. σὸν γὰρ τοῦτ' ἐστὶ, τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον καλῶς· ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ, ἄλλου.

ΚΕΦ. ιη'.

Κόραξ ὅταν μὴ αἴσιον κεκράγῃ, μὴ συναρπαζέτω σε ἡ φαντασία· ἀλλ' εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ, καὶ λέγε, ὅτι τούτων ἐμοὶ οὐδὲν ἐπισημαίνεται, ἀλλ' ἢ τῷ σωματίῳ μου, ἢ τῷ κτησιδίῳ μου, ἢ τῷ δοξαρίῳ, ἢ τοῖς τέκνοις, ἢ τῇ γυναικί· ἐμοὶ δὲ πάντα αἴσια σημαίνεται, ἐὰν ἐγὼ θέλω. ὅ, τι γὰρ ἂν τούτων ἀποβαίνῃ, ἐπ' ἐμοί ἐστιν ὠφεληθῆναι ἀπ' αὐτοῦ.

CAP. XVIII. κεκράγῃ. κράξῃ Meib. τούτων ἐμοὶ οὐδὲν. Al. τούτων οὐδὲν ἐμοί. ἀλλ' ἢ τῷ σωμ. ἀλλὰ τῷ σωμ. ed. Meib. abſque ἢ. κτησιδίῳ μου. κτησειδίῳ μου ſcribo. μου deeſt ed. VIII. δοξαρίῳ. Addo μου cum Meib. ἀπ' αὐτοῦ. ὑπ' αὐτοῦ ed. Meib.

agas; ſi claudum, ſi magiſtratum, ſi plebeium: hoc enim tuum eſt, datam perſonam bene agere; eam autem eligere alterius.

CAP. XVIII. (Ed. Wolf. C. 24.)

Corvus cum inauſpicatum crocitarit, ne te viſum una abripiat; ſed ſtatim apud te diſtingue, & dic, Nihil mihi iſtorum portenditur, ſed aut corpuſculo meo, aut reſculae meae, aut gloriolae meae, aut liberis, aut uxori: mihi autem fauſta omnia portenduntur, ſi ego voluero. quicquid enim iſtorum evenerit, in mea eſt poteſtate, ut ex iis fructum capiam.

ΚΕΦ. ιθ'.

1 Ἀνίκητος εἶναι δύνασαι, ἐὰν εἰς μηδένα ἀγῶνα
2 καταβαίνῃς, ὃν οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ νικῆσαι. Ὅρα οὖν μήποτε ἰδών τινα προτιμώμενον, ἢ μέγα δυνάμενον, ἢ ἄλλως εὐδοκιμοῦντα, μακαρίσῃς, ὑπὸ τῆς φαντασίας συναρπασθείς. ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ᾖ, οὔτε φθόνος, οὔτε ζηλοτυπία χώραν ἕξει. σὺ δὲ αὐτὸς οὐ στρατηγὸς, οὐ πρύτανις ἢ ὕπατος εἶναι θελήσῃς, ἀλλ' ἐλεύθερος· μία δὲ ὁδὸς πρὸς τοῦτο, καταφρόνησις τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

ΚΕΦ. κ'.

Μέμνησο, ὅτι οὐχ ὁ λοιδορῶν ἢ τύπτων ὑβρίζει, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτων, ὡς ὑβριζόντων.

ὅταν

CAP. XIX. 2. Ὅρα οὖν. Deleo οὖν cum Heyn. et Vill. μέγα δυνάμενον. Pleræque editt. μεγαλοδυναμοῦντας, nullâ prorſus auctoritate. χώραν ἕξει. σὺ δὲ &c. Scribo χώραν ἔχει· σύ τε &c. θελήσῃς. θελήσεις ſcribo cum Meib.
CAP. XX. ἢ τύπτων. ἢ ὁ τύπτων ſcr.

CAP. XIX. (*Ed. Wolf. C. 25 & 26.*)

Invictus eſſe potes, ſi in nullum certamen deſcendas, quo in tuâ poteſtate non eſt vincere. Vide igitur, ne, ſi quem honore, aut potentiâ evectum, aut alioqui florentem videris, illum beatum prædices, à viſo unà abreptus. ſi enim in iis, quæ in noſtrâ poteſtate ſunt, ſubſtantia boni eſt; nec invidia, nec æmulatio locum habebit. tu vero ipſe non imperator, non præfectus, aut conſul eſſe voles, ſed liber: unica autem via eo ducit, contemptus eorum quæ in noſtrâ poteſtate non ſunt.

CAP. XX. (*Ed. Wolf. C. 27.*)

Memento, non enim qui convicietur aut verberet, injuriam facere, ſed quod de his eſt decretum, tan-

quam

μένων σου πολλῶν, ὡς ἐρούντων, ὅτι ἄφνω φιλόσοφος ἡμῖν ἐπανελήλυθε, καὶ πόθεν ἡμῖν αὕτη ἡ ὀφρύς; σὺ δὲ ὀφρὺν μὲν μὴ σχῇς· τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων οὕτως ἔχου, ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένος εἰς ταύτην τὴν τάξιν. μέμνησο δὲ, ὅτι ἐὰν μὲν ἐμμένῃς τοῖς αὐτοῖς, οἱ καταγελῶντές σου πρότερον, οὗτοί σε ὕστερον θαυμάσονται· ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν, διπλοῦν προσλήψῃ καταγέλωτα.

ΚΕΦ. κγ'.

Ἐάν ποτέ σοι γένηται ἔξω στραφῆναι, πρὸς τὸ βούλεσθαι ἀρέσαι τινὶ, ἴσθι ὅτι ἀπώλεσας τὴν ἔνστασιν. ἀρκοῦ οὖν ἐν παντὶ, τῷ εἶναι φιλόσοφος· εἰ δὲ καὶ δοκεῖν βούλει τῷ εἶναι, σαυτῷ φαίνου, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ.

ΚΕΦ.

cum al. τὴν τάξιν. τὴν χώραν scribo cum Vill. μέμνησο δὲ, ὅτι. Probavi μέμνησό τε, διότι. πρότερον. τὸ πρότερον scribo. θαυμάσονται. θαυμάσουσι edit. Vill.

CAP. XXIII. δοκεῖν βούλει τῳ εἶναι. τῷ εἶναι scribunt superio-

pensuri sint, ac dicturi, Repente philosophus nobis rediit: et, Unde hoc nobis supercilium? tu vero supercilium ne habeto; sed quæ tibi optima videntur, ita retine, tanquam qui a Deo in hunc ordinem sis collocatus. memento autem si in iisdem permanseris, eos qui te antea deridebant, postea te admiraturos; at duplo majori risu te exceptum iri, si illis vincaris.

CAP. XXIII. (*Ed. Wolf. C.* 30.)

Si quando ad externa te converti acciderit, ut alicui placere velis, scito te vitæ institutum perdidisse. quare in omnibus rebus illud tibi satis sit, te esse philosophum: quod si etiam alicui philosophus esse videri velis, tibiipsi videre, et satis erit.

CAP.

ΚΕΦ. κδ΄.

Οὗτοί σε οἱ διαλογισμοὶ μὴ θλιβέτωσαν, Ἄτιμος ἐγὼ βιώσομαι, καὶ οὐδεὶς οὐδαμοῦ. εἰ γὰρ ἀτιμία ἐστὶ κακὸν, οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον, οὐ μᾶλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ. Μήτι οὖν τὸ σὸν ἔργον ἐστὶν, τὸ ἀρχῆς τυχεῖν; ἢ παραληφθῆναι ἐφ' ἑστίασιν; Οὐδαμῶς. Πῶς οὖν ἔτι τοῦτ' ἐστὶν ἀτιμία; πῶς δὲ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ, ὃν ἐν μόνοις εἶναί τινα δεῖ τοῖς ἐπί σοι, ἐν οἷς ἔξεστί σοι εἶναι πλείστου ἀξίῳ; Ἀλλά σοι, οἱ 2 φίλοι ἀβοήθητοι ἔσονται; Τί λέγεις τὸ ἀβοήθητοι; οὐχ ἕξουσι παρά σου ἀργύριον, οὐδὲ πο-

 λίτας

res editt. et mssti, et cum sequentibus jungunt. Duo verba delevit Vill. Ego, ut suspecta, uncis includo. καὶ ἱκανὸς ἔσῃ. Nonnulli, καὶ ἱκανόν ἐστι.

CAP. XXIV. 1. βιώσομαι. Al. ἔσομαι. Al. διαβιώσομαι. εἰ γὰρ ἀτιμία. εἰ γὰρ ἡ ἀτιμία scribo cum Meib. ἐστὶ κακόν. Addunt alii, ὥσπερ ἐστὶν, et sic ed. Vill. δι' ἄλλον. Temere δι' ἄλλου ed. Vill. Μήτι οὖν τὸ σὸν &c. Μήτι ἐστὶν οὖν σὸν ἔργον, ed. Meib. Mihi placuit Μή τι οὖν σόν ἐστιν ἔργον. ἐφ' ἑστίασιν. Temere Vill. εἰς συμβουλίαν ἢ ἐφ' ἑστίασιν. ἔτι τοῦτ' ἐστὶν. ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ed. Vill. 2. ἀργύριον. κερμάτιον scribo.

CAP. XXIV. (*Ed. Wolf. C. 31.*)

Hæ te cogitationes ne adfligant, Ignobilis ego vivam, & nullius existimationis usquam. si enim ignobilitas malum est, non potes in malo esse per alium, non magis quam in turpi. Nunquid ergo tuum est opus magistratum consequi? aut, convivio accipi? Minime. Quomodo ergo etiam ignobilitas hoc censeri potest? quomodo etiam nullius existimationis eris usquam, quem in iis solis, quæ in tua potestate sunt, aliquem esse oportet, in quibus tibi quantivis esse pretii licet? At amici sine auxilio mihi relinquentur. Quid vocas, sine auxilio? non argentum